

המקדיש שדרה

החרם — הניתן לכהנים, ואף זו לבחון תחיה, ולבחן שתחיה, תיחסב לו כאילו היא אחיזתו", מה תלמוד ר' אומר "כשרה החרם"?

ללמד: מניין לבחון שהקדיש שדה חרמו [מחומר כהנים], שהחרים ישראל וקיבלה כהן זה, וכיוון שנעשית לו כשרה אחזוה של ישראל, אם הקדישה ולא גала הרוי היא בדין יצאה לכהנים ביבול, שלא יאמרו הואיל וויצאה לכהנים, והרי היא עכשו ביכולת ידי אני מוחזק בה, [שהרי לא החזיק בה גובר, שטמ"ק], ואם כן תחא שלו בלבד, אני כהן! ודין הוא מקל וחומר שתחיה שלו: אם בשל אחרים ישראל, שהקדישו שדה אחזותם אני ובה יכול עם שאר הכהנים, בשל עצמי לא כל שכן שאזוכה, ותהיה שלי בלבד?!

تلמוד ר' אומר: "בשרה החרם לבחון תחיה אחיזתו", ולמה כתבה תורה "כשרה החרם" וכי מה למדנו משרה החרם? מעתה הרוי זה — שדה החרם של הכהן — בא ללמד על שדה אחזוה, ונמצאת למד משרה אחזוה, וכך הוא למד: מקיים שדה חרמו שבא לו לבחון מחרם לשדה אחזוזה של ישראל שהקדישה, וגала כהן מן ההקדש מה שדה אחזוזה של ישראל, שהקדישה ישראל וגала הכהן יוצאת מתחת ידו של הכהן ביבול, ומתחלקת לכהנים [ונלמד מהפסוק לעיל כה]: אף שדה חרמו של כהן, שזכה בה מחרמו של ישראל כשייטה לכהנים, והקדישה, יוצאה מתחת ידו ביבול, ומתחלקת לאחיו הכהנים! והוא נוטל את חלקו כשאר כהני המשמר שפגע בו יובל.

בלזמן זה בבית בעלים שעדיין לא נתמן לבחון: הרי חן בחקדש לכל דבריהם וייש בהם מעילה אם השתמש בהם או נהנה מהם, שנאמר: "כל חרם בישראל קדש קדשים הוא לד".

נתנן לבחון: הרי חן לכל דבריהם בחולין וכשאר ממוני של כהן, שנאמר: "כל חרם בישראל לך יהיה".

שנינו במשנה: רבבי יהודה בן בתירא אומר: סתם חרמים לבדוק הבית וכו' וחכמים אומרים סתם חרמים לכהנים וכו'.

ומקשין: **בשלמא** דעת רבנן מובנת, בדקא מפרש טעמיחו מהפסוק: "כשרה החרם לבחון תחיה אחיזתו", וטעמא דרבבי יהודה בן בתירא, כלומר: הם מתייחסים גם לטעמו של רבבי יהודה שלמד מהפסוק "כל חרם קדשים הוא לד", סתם חרמים אינם כלאים אלא לבדוק הבית, ודוחחו רבנן: שבא ללמד שחרם חל על הקרכנות.

אלא רבבי יהודה בן בתירא, האי "כשרה החרם" לבחון תחיה אחיזתו — שלמדו ממש חכמים שסתם חרמים לכהנים — מאין עבייד לייח? שהרוי לא פירש רבבי יהודה בן בתירא לדעתו — מה בא זה למדנו.

ומשנין: מיבעי ליה — לרבי יהודה בן בתירא לפסוק זה — **לבדתניא**: נאמר בשדה אחזוזה שהקדישה ישראל ולא גала מן ההקדש [או שגала אחר מן ההקדש]: "והיה השדה בצאתו ביבול קדש לד' בשרה"